

bereikt hadden, van de grondvergaderingen tot het kiezen der nationale vergadering uitgesloten waren.

Baljuw Schrijver zond aan den raad een missive, waarbij hij denkelijk als gevolg van de beslissingen der personeele commissie, toezending vroeg van alle stukken, betreffende de burgers Van der Hoeven en Chandon, ten einde tegen hen op te treden, zooals hij zou meenen te behooren. De raad stelde dit schrijven in handen van de wethouders Smit en Van Hoogstraten en de raden Ellinckhuysen en De Monchy. Deze gaven op 17 Februari het advies van alle stukken, de burgers Van der Hoeven en Chandon aangaande, geauthentiseerde copieën aan den baljuw te zenden. Den volgende dag besloot de raad de stukken zelf aan den baljuw te geven.

De stemming op 16 Februari viel in het voordeel van wethouders en raden uit. De generale commissie tot het ontvangen der rapporten uit de 106 grondvergaderingen berichtte in den morgen van 17 Februari, dat alle rapporten ingekomen waren en dat de meerderheid der opgekomen stemgerechtigde burgers de vraag: „Zijn wethouders en raden der stad uwe achting en vertrouwen waard? met ja hadden beantwoord. Eene commissie uit baljuw en schepenen bestaande uit baljuw Schrijver, de schepenen Frescarode en Kersten en den secretaris Van der Looy Houthof kwam de vergadering gelukwenschen met deze uitspraak der stemgerechtigde burgers. Deze burgers verklaarden uit naam van hun college, dat dit zou doorgaan met de rust en de veiligheid in de stad te handhaven en daartoe zijn uiterste best zou doen. Tot slot boden zij den voorzittenden wethouder de hand van broederschap aan. Deze beantwoordde hun rede in dezelfde hartelijke termen.

Intusschen bleek uit een in de vergadering van Donderdag 18 Februari des namiddags ingekomen schrijven van de personeele commissie, dat zij dien morgen ten overstaan eener commissie van 5 personen uit de 39 gecommiteerden der burgerij de stembiljetten der 106 grondvergaderingen had geverifieerd, dat er 2121 ja, tegen 1921 neen uitgebracht waren en dat zij daaruit zag, dat het getal der over het „systema” van het stadsbestuur misnoegden toch niet zoo